HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הניחא למ"ד. בסמכת גילה (לף ג:): **כל שדרכו לימנות שנינו.** בסמכת ערלה (פ"ג משנה ו) גבי חבילי תילתן ללף בטיל הא נמי פעמים שנמנית לחדם עשוי למנות מתיכותיו למנין חורמים שזימן: **אלא למ"ד אף שדרכו.** מיוחד למנין הוא ללף בטל כגון תבלין[א] לחבל דבר העשוי ליתן בחומד אע"פ שנמנה לפעמים בטל אחמי לף בטלה: **חתיכה של נבלה[ב].** ומכירה: **היא חוסרת.** בפליטתה עד שיהא בה כדי ליתן טעם ברוטב ובקיפה ובחתיכות: **חוקי רב אחורא עליה.** העמיד מתורגמן לפניו לדרוש ולהשמיע לרבים שלף ילחדו מרבה בר בר חנה: **כיון שנתנה טעם בחתיכה.** אחת שהיתה בלדה תמיד או שנתבללה בחלה עמה קודם שיתן שאר החתיכות בקדרה ולף היה זו שעשה בהיתר ונתנה הנבלה טעם בה ואח"כ נתן שאר החתיכות בקדרה: **חתיכה.** זו שקבלה טעם הנבלה ונעשת נבלה עלמה: **ואוסרת כל החתיכות כולן מפני שהן מינה.** וקף ס"ד מפני שהן מינה לף בטלי ואפילו יש בהן כדי ניעול שתיהן: **רב.** לחמר מפני שהן מינה כחלן אחמה כו': **אפילו לף נתנה טעם.** בחתיכה שבלדה לף בטלה נחי בה כדי נבלה גופה מינייהו היא ולף בטלה: **בשקדם ובלקו.** לחיקור וכלך רוטב קודם שיתן החתיכות בקדרה לכך נתנה טעם בהשוה כרי זו חוזרת ואוסרתן ואי לאו בחי מיתסרי ומשמועינן דחתיכה עלמה נעשת נבלה לחסור חבירותיה בפליטתה: **אפילו**

בריה שאני. ואפילו בחלף לף בטיל וכן חתיכה הרלויה להתכבד לף בטלה כדחמר הכא והיכא דפירש חד מינייהו נחי חסור גזירה שחת יקח מן הקבוע כיון שחין החיסור ניכר כדפירשית לעיל (לף לה.[ו]) ודבר שחינו לף בריה ולף חתיכה הרלויה להתכבד בטל ברוב ואפילו חיסור מדרבנן ליכא כדחמרינן הכא ומיהו שחת לחד גברא ליכא למאן דחמר דחמר הוא הדין